

[Himmelstrup.]

svar for det grundlag, der var udarbejdet, og det gav jeg udtryk for i en skrivelse til den højtærede finansminister af 4. april, hvori jeg skrev:

„Efter i det omfang, som den knappe tid har tilladt, at have gennemgået det materiale (tilbudslister og bemærkninger), der overlodes rigsdagens udvalg angående kommende toldforhandlinger den 1. ds. med anmodning om svar senest i dag, mandag den 4. ds., skal jeg meddele, at jeg ikke vil modsætte mig, at forhandlingerne påbegyndes på dette grundlag, omend de danske tilbud synes at være spinkle.“

Det er ikke nogen godkendelse, men naturligvis en tilslutning til, at forhandlingerne påbegyndes på dette grundlag. Det, at man nu fra udenrigsministeriets side — og også fra den højtærede finansministers side — i så høj grad, som tilfældet er, vil drage rigsdagens partier ind som medgaranter for, at resultatet ikke er blevet større, end det faktisk er blevet, er naturligvis en bekvemmelighed, men det er forkert. Vi må erkende, at de resultater, der er kommet ud af Ancecy-forhandlingerne, ikke er særlig epokegørende. Vi fra vor side har i hvert fald ikke godkendt noget; vi har godkendt, at forhandlingerne påbegyndtes på det foreliggende grundlag, af den simple grund, at delegationen skulle rejse tirsdag den 5. april, og der overhovedet ikke var tid til en mere indgående gennemgang af, om de tilbud, som man fra dansk side ville indgive i Ancecy, var så betydelige, at man kunne vente, der ville komme noget næneværdigt ud af forhandlingerne.

Jeg vil derfor gerne gøre den henstilling til den højtærede finansminister, at han, når forhandlingerne fra Ancecy nu på en måde skal genoptages og videreføres ved forhandlinger, som skal finde sted i Torquay i løbet af den kommende sommer eller efteråret, så tilrettelægger dem på en for rigsdagen lidt behageligere måde, således at vor indflydelse, også på selve grundlaget, kan blive større, end tilfældet har været. Jeg er nemlig af den opfattelse, at på mange områder kunne man have givet yderligere tilbud. Det fremgik jo også af den ærede socialdemokratiske ordfører (Lars P. Jensen)s tale. Han fremhævede meget stærkt, at Danmark ikke havde noget at byde på, og derfor blev resultaterne så beskedne, som de er blevet. Til bevis for dette førte den ærede socialdemokratiske ordfører nogle tal i marken. Det var vist tal, som skal bevise det lave toldniveau, som Danmark har. Jeg husker ikke rigtig ved hvilken lejlighed,

men den højtærede udenrigsminister har i hvert fald under forhandlinger i Paris også fremhævet dette forhold og meget stærkt henstillet, at der blev taget hensyn til det meget lave toldniveau, som findes her i landet. Dette såkaldt lave toldniveau er — det må erkendes — blevet yderligere forringet gennem den prisforhøjelse, som har fundet sted i de sidste 10 år. Den væsentligste del af den danske toldtarif opererer med vægt- eller styktoldsatser, og de tal, som skal bevise Danmarks lave toldniveau, fremkommer vistnok på den måde, at man dividerer toldbeløbet ind i den samlede imports værdi. Dette er imidlertid ganske uden værdi til belysning af det forhold, det drejer sig om, af den simple grund, at det må erkendes, at den danske toldlov er meget uegal i sine beskyttelsessatser. Den er meget uegal og rummer i virkeligheden meget betydelige, ja, på visse områder meget høje satser.

Jeg husker ikke ved hvilken lejlighed, men det er ikke så forfærdelig længe siden, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard netop her fra denne talerstol gjorde den samme betragtning gældende: at man slet ikke kan operere på denne måde. Det gør mig forsåvidt ondt, at udenrigsministeriet også i sine bemærkninger til Ancecy-protokollen har opereret med disse mere vildledende end vejledende tal til belysning af dette forhold. Naturligvis må i et land som Danmark, der har en meget stor indførsel af varer — væsentlig råvarer —, der her i landet er toldfri, det gennemsnitlige toldniveau blive lavt. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at der på visse områder findes høje toldsats. Det gælder visse glaspositioner, visse satser på porcelæn og fajance, og det gælder i høj grad de toldsats, som omfatter store dele af tekstilindustrien, navnlig den del, som vi kalder den konfektionerede trikotageindustri. Disse toldsats er meget høje og kunne særdeles vel anvendes som bytteobjekter under kommende forhandlinger. Det har man ikke ment, at man ville, og det foreliggende lovforslag om ændringer i toldloven tager derfor i det væsentlige sigte på finanstoldsats.

Vi betragter trods det, jeg her har nævnt, de i Ancecy opnåede resultater som positive — omend ikke så positive, som vi i og for sig mener de kunne blive —, og forhandlingerne er i hvert tilfælde ført i en ånd, som er handelsliberaliseringens ånd, og den er vi tilhængere af. Derfor kan vi slutte os til forslagene til rigsdagsbeslutning, ligesom vi gerne vil være med til at fremme forslag